

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2062/2019
27.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Снежана Станић, адвокат из ..., против туженог „Ниш-експрес“ АД Ниш, ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2690/2017 од 14.03.2019. године, у седници већа одржаној 27.05.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2690/2017 од 14.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 1763/2015 од 21.04.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење помоћника Генералног директора за саобраћај туженог број 33/40 од 22.04.2015. године, којим је тужиоцу престао радни однос отказом уговора о раду од 30.06.2014. године, и да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад са свим правима из рада и по основу рада. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2690/2017 од 14.03.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П1 1763/2015 од 21.04.2017. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену и дозвољену ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, на основу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 87/18), и нашао да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац АА је био у радном односу код туженог на неодређено време, по закљученом уговору о раду од 30.06.2014. године и обављао је послове ... у Погону за ... саобраћај до 23.04.2015. године, када му је решењем помоћника Генералног директора за саобраћај туженог број 33/40 од 22.04.2015. године престао радни однос отказом уговора о раду, због повреде радне обавезе и непоштовања радне дисциплине, прописаних општим актом и Уговором о раду.

Тужилац је 14.03.2015. године око 19,30 часова, радећи тог дана, из заустављеног возила ... у близини паркинг плаца Ниш експреса у Прокупљу, из бокса тог возила пренео канистер горива запремине око 20 литара у гепек свог путничког возила марке „...“. Ове радње су уочене од стране двојице контролора, који су тужиоцу пришли и затражили да отвори гепек аутомобила, што је он одбио да учини, па је позвана полиција, тужиоцу је тада привремено одузет канистер са горивом, а возило ... је одвежено у гаражу туженог где је мерењем утврђено да постоји мањак горива у резервоару од око 20 литара. Није спорно да је у одузетом канистеру било гориво. На основу изведених доказа је утврђено да је канистер пренет из службеног у приватно возило и да је тужилац одбио да поступи по налогу контроле да омогући увид у садржину пренетог из службеног у приватно возило. Тужилац није доказао тврдњу да је гориво било његово. Истицана тврдња тужиоца да је гориво купљено по приложеном фискалном рачуну, показала се нетачном. Прегледом видео записа са камере бензинске пумпе утврђено да тужилац није извршио куповину горива у време и на месту на које се односи приложени рачун, при том плаћен картицом. Против тужиоца се води кривични поступак за кривично дело проневере, везано за описани догађај од 14.03.2015. године.

Решењем туженог од 22.04.2015. године тужиоцу је отказан уговор о раду, уз претходно достављено писано упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду, по којем се тужилац изјаснио. Тужиоцу је на терет стављено да је учинио повреде радних обавеза и да није поштовао радну дисциплину. И то тако што је затечен од стране контроле да из бокса означеног возила туженог преноси канту горива у своје путничко возило, у количини која одговара мањку горива у резервоару службеног возила, што представља скривљено учињену повреду радне обавезе из члана 6 одељак II Колективног уговора, те да је држао и превозио канту са горивом у возилу ..., супротно Наредби о забрани превоза запаљивих материја од 02.09.2010. године, а тиме што је држао гориво на недозвољеном месту ван резервоара, извршио повреду радне обавезе из члана 6 одељак I став 3. Колективног уговора, као и да је онемогућио контролорима да изврше контролу и утврде садржај канте пренете из бокса возила туженог у гепек свог аутомобила, учинио повреду утврђену чланом 6. тачка 16. истог општег акта, а с позивом на члан 7. Колективног уговора понашање тужиоца је окарактерисано

напоштовањем радне дисциплине таквим да не може да настави рад код послодавца. Применом отказних разлога предвиђених Законом о раду ("Службени гласник РС" 24/05...75/14) у члану 179. став 2. тачка 5. и став 3. тачка 8., због скривљено учињених повреда радних обавеза и непоштовања радне дисциплине, утврђених Колективним уговором о утврђивању права, обавеза и одговорности запослених код туженог у члану 6. и 7. и Уговором о раду у члану 19. тач. 1., 4., 5. и 16., послодавац је донео решење којим је тужиоцу отказао уговор о раду.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правноснажно је одбијен тужбени захтев за поништај решења о отказу уговора о раду, као и акцесорни захтев за враћање тужиоца на рад. Нижестепени судови су одлучили правилном применом материјалног права. Побијана пресуда другостепеног суда, као и првостепеног, садржи чињенично и правно утемељену оцену о законитости решења о отказу уговора о раду, донетог у законито спроведеном поступку и заснованог на законом прописаном основу за престанак радног односа. Скривљена повреда радне обавезе представља разлог за отказ уговора о раду, према члану 179. став 2. Закона о раду. У конкретном случају, тужилац је на раду код туженог 14.03.2015. године године учинио вишеструке повреде радних обавеза, које су изричито прописане Колективним уговором као општим актом и уговором о раду, што је утврђено од стране туженог и потврђено доказима који су изведени у судском поступку.

Тужилац је у поступку изнео неистиниту тврдњу о куповини горива по приказаном фискалном рачуну. У ревизији износи наводе да није утврђено да је гориво припадало туженом, да о томе доказ није достављен од стране туженог, да није ни утврђен мањак горива, те ни да ли је тужилац возио аутобус ... и да ли је њему био доступан резервоар. Утврђење о битним чињеницама засновано је на доказима, а доказано је да је тужилац затечен да зауставља возило туженог у близини службеног паркинга, да из заустављеног возила пребацује канистер бензина у своје возило и откривен у томе одбија да садржину пренетог стави на увид контролорима, да је контрола омогућена интервенцијом полиције и да је довела до утврђења о мањку горива у резервоару у количини која одговара оној из канистра, а изван сумње припадајућој туженом из чијег возила је узета. Није основан ни навод ревизије да су повреде контрадикторне.

Имајући у виду чињенице утврђене путем доказа о околностима преношења канистера са бензином из бокса службеног возила у приватно возило и тужиочевог понашања када је схватио да је откривен у тој недозвољеној радњи, одбијањем да контролорима стави на увид пренету ствар, јасно је да се у радњама тужиоца стичу обележја три скривљено учињене повреде радне обавезе, почев од држања горива у боксу возила (у канистеру) на недозвољеном месту изван резервоара, затим преношења у покушају противправног присвајања горива, и треће повреде у виду одбијања да омогући спровођење контроле по усменом налогу контролора. Тужилац је одговоран за извршење наведених повреда, у стицају санкционисаних отказом уговора о раду. Императивне норме Закона о раду обавезују запослене да поштују услове и правила рада код послодавца.

Кршење прописаних правила повлачи одговорност. Колективним уговором и уговором о раду предвиђени су случајеви повреда радних обавеза и радне дисциплине због којих послодавац може запосленом отказати уговор о раду. Тужени је поступио по својим овлашћењима. Пре доношења решења о отказу уговора о раду, тужилац је писмено упозорен о постојању разлога за доношење наведеног решења, у смислу члана 180. став 1. Закона о раду, чиме му је омогућено право на одбрану. Решење о отказу уговора о раду донето је у законом прописаном поступку и форми.

Према свему наведеном, нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права код оцене о законитости побијаног решења. С обзиром да је захтев тужиоца за поништај оспореног решења одбијен, нису испуњени услови за враћање тужиоца на рад у смислу члана 191. став 1. Закона о раду.

Тужилац ревизијом оспорава утврђено чињенично стање, што према одредби члана 407. став 2. ЗПП, не представља дозвољен ревизијски разлог.

На основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић